

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VI me, 1480

Dominica secunda post penthecostes. Sermonis quinquagesimiprimi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

duxerunt eos. nā ut dicit Aug. 9. de ci. dei Ignorantia iudicis
 ut plurimū est calamitas innocētis q̄ si aliquis diceret ignorā
 tiaz iudicis posse corrigi p̄ subiectos. quali rñdens dicit: nō est
 discipulus sup̄ magr̄m: ut error magistri possit corrigi p̄ disci-
 pulū. imo sufficit discipulo imitari magr̄m. vñ addit: p̄fectus
 aut̄ omis erit si sit sicut magr̄ eius: p̄fecto namq̄ discipuli ē di-
 sciplina magr̄i. Scdo nō est iudex idoneus qui grauioribz de-
 tinet criminibz etiā si habeat iuris noticiā. vñ subdit aliam
 pabolam: quid at̄ vides festucā: i. passionē aut leue peccatum
 sicut ire aut iocosi verbi. vel etiā temptationis carnis: in oculo
 fratris tui: qui tamen oculum non excecant. licet turbent: tra-
 bem autem: id est magnum peccatum ut odiū. adulteriū. vici-
 um contra naturā. et alia huiusmodi. que merito trabes dicitur
 tur quia magno impetu in transuerso anime posita. ad prossi-
 da trahunt inferni: que in oculo tuo est non cōsideras: qz reli-
 cta sui cōsideratione. alioz cōsiderat culpas. terco nō est ydo-
 neus aliorum corrector. qui se non pri⁹ correxit. vñ subdit:
 aut quō potes dicere: ferendo smāz. fratri tuo. fr̄ sine eiiciā aut
 absoluēdo. aut corrigēdo. aut sacramēta ecclēsie mīstrādo: festu-
 cā de oculo tuo. ipse at̄ in oculo tuo trabē nō vides. hoc ei dicē
 nō p̄t sine cōsuetudine sui si p̄m̄ eius sit notum. nec dicere potest
 saltem sine rēpensione pprie cōscie: si peccatum sit occultum qz
 non vult domin⁹ ut correctionis assumat officium. qui ppriis
 est peccatis obnoxius. vñ Jo. 8. qui sine peccato est vestrum
 in illam lapidem mittat. q̄rto documentuz adiungit. ypocrita.
 ypocrita d̄ filator. et reuera peccator corrigens aliū ypocrita ē
 quia actu correctionis se immunem ostendit a peccato. cū non sit
 Eūce primū trabem de oculo tuo. hic est rectus ordo ut primo
 seipsum corrigat. vñ Gre. duz est ut qui nescit tenere modera-
 mina vite sue: iudex fiat alienē Ecclē. z. nol. q̄rere fieri iudex:
 nisi valeas virtute irrumpere iniquitates: tūc p̄spicias. i. p̄fē
 aspicias: ut educas: auctoritate regim̄is: festucā de oculo fr̄is
 tui. qz h̄z iudex sit supior auctoritate regim̄is. fr̄ tñ ē p̄tate fidei
 vocatōis q̄ id̄ fratne dēt corrigere: in om̄ibz istis ut dicit Basi.
 cōsiderandū est q̄t sit difficultatis alios iudicare. qz optet q̄ p̄-
 mo seip̄os aspiciāt ec̄ emendēt. qd̄ videt grauiissimū om̄iuz:
 qz cū oculus cuncta videat exteri ora. tñ sup̄ se visu non vtitur.
 ita et noster intellectus: cū alienuz velociter cōiectat p̄m̄. len-
 tus est tñ pprios p̄uidere defectus &c.

Dominica secunda post penthecostes.
 Sermonis quinquagesimiprimi.

Omo qdaz fecit cenā magnā et vocavit multos x̄.
 .Luc 14. si homines sicut bestie solam haberent na-
 turam sensibilium mirum non esset eos taz ardentē
 psequi hęc bona corporalia ceteris animalibus communia
 Nūc vero habentes discretis iudiciū et rōnis inue-
 stigatiōē. multū sūt reprehendendi. qz vera bona rōnis eis pro-
 pria querere omittunt solis sensibilibus inherentes. et iō sicut ad
 cenam nō fuerunt intronissi. qui voluit pbare boues et qui vo-
 luit videre villā et qui duxit uxore. ita tria hęc vicia. s. cupiscē-
 tia carnis. cupiscētia oculorū. et supbia vite. celestem priam
 claudunt mūdi amatoribus. vñ vñ. Vxor villa boues cenam
 claudere vocatis. Quidus cura caro celū claudere renatis. de hoc
 igit similitudinis figura agit in pñti euāgelio quod in tres ptes
 diuidit. in quaz pa tangit dīna magnificētia. Scdo. subditur
 humana negligētia. ibi. et exierunt omnes. Tercio postpo-
 nitur iusta sententia. ibi. Tunc iratus x̄. Circa primum dīna
 magnificētia in tribus ostenditur. primo in pparatione magne
 cene. magnificētia em̄ est magna facere. vñ dicit: homo quidā. iste
 homo s̄m Cirilluz deus p̄r est. non scdm nature veritatē. sed qz
 ad similitudinem eius conditus est homo. vel vt dicit doctoz
 grecus. homo est ratione benignitatis et mie ad homines. Po-
 test etiam dici qz iste homo christus est ratione veritatis. nature
 quia verbum caro factum est. nomen pprium ipsius subicitur
 quia misterium nominis eius nulla potest creatura comprehē-
 dere. Psa. 9. vocabitur nomen ei⁹ admirabilis. sed describitur
 communi nomine discreto cum dicitur: homo quidam: homo
 quidem ratione veritatis nature. sed quidam ratione singulari-
 tatis psonē. cuius singularitas in multis apparet pmo in vñio-
 ne ad verbum. Debre. 1. cui enim aliquando non dico hominū
 sed etiam angelorum dixit pater filius meus es tu. ego hodie
 genui te. singularis in innocētia. Eccl. 2. virum de mille vnū
 regi singularis i origine qz cōceptus de spūs s̄cō et nat⁹ de v̄gine
 Psa. 53. generatiōez ei⁹. qz enarrabit. singularis i p̄tate. Mat.
 24. data ē mihi onis p̄tās in celo et in terra. singularis in salua-
 tione. qz nō ē datū aliud nomē hoībus sub celo. in q̄ oportet sal-
 uos fieri credētes. Mat. 4. singularis i redētiōe. qz nō ē inuētus
 nec i celo nec in t̄ra nec sub t̄ra q̄ est dign⁹ apire libtū redē-
 tionis nostre et solunere singnacula eius. nisi hic agnus inno-
 cens qui tollit peccata mundi. B vt dicit Xpo. 5: fecit et
 preparauit: Cenaz magnam: Cena ista refectio vite eterne est

Sermo

est. Luc. 22. ego dispono vobis. sicut disposuit mihi pater. ut
 edatis et bibatis super mensam meam etc. nec illa refectio carnalis intelli-
 genda est. sicut credunt saraceni se in vita eterna debere uti co-
 mesibilibus. et ad cibum carnalem turpis enim esset talis vita eterna
 sed est spiritualis ista refectio intelligenda. nec enim corpus tunc indi-
 gebit cibo quam sancti nec esurient nec sitient amplius. hanc ista refe-
 ctio erit in gustu anime clare. deum vivendo gloriose amando
 et perfecte illi inhærendo. et bene ista beatitudo cena dicitur quia sicut
 cena parat declinante die. postquam nulla est refectio. sic vita eter-
 na datur post diem vite presentis. ubi nihil aliud expectat. Est enim
 cena magna imo maiore imo maxima. adeo ut eius imenitas
 in corde hominis non possit ascendere. Ysa. 64. oculus non vidit. nec
 auris audivit. nec in corde hominis ascendit etc. Aliter secundum Cyrillum
 cena ista magna sacramentum est corporis et sanguinis domini nostri Iesu
 Christi. quo reficiunt anime digne sumentes. Jo. 6. caro mea vere
 est cibus etc. ista refectio cena dicitur. et dicitur magna. et dicitur facta
 ab homine Christo. cena quidem non ex hoc solo. quia hoc sacramentum fuit
 institutum in cena domini. hanc etiam ex proprietate vocabuli. dicitur enim cena
 a cenon quod est novum. et reuera hoc sacramentum renouat mentem
 ab omni vetustate. ps. replet in bonis desiderium tuum. renouabit
 ut aquile iuventus tua. vel dicitur cena a cenon quod est omne. quia
 ut dicit Urbanus papa in hoc sacramento spiritualium omnium dul-
 cedo carismatum quasi in suo fonte potatur. vel dicitur cena a cenon quod
 est umbra quia sub umbra accidentium panis et vini verum sanguinem
 neminem et carnem sumimus. can. 2. sub umbra illius quem desideraueras
 sedisti. et fructus illius dulcis est gutturi meo. dicitur etiam ista cena
 magna. quia non quicquam cibo in ea patitur sed ipse qui dat escam
 omni carni. magnus et filius altissimi. iste cibus magnus est et no-
 bilis. primo quia cælestis. sap. 16. panem de celo prestitisti eis. Jo. 6.
 ego sum panis vivus qui de celo descendit. 2º. cibus est angelicus.
 ps. panem angelorum manducauit homo. 3º. cibus est viuificus
 unde Augustinus super Jo. cum enim cibus et potus id appetant homines. ut non
 esuriant neque sitiant hec vacanter non prestat nisi iste cibus et potus. qui
 eos a quibus sumuntur mortales et corruptibiles facit ultimo iste
 cibus est deificus. unionem enim inter nos et deum facit. et nos auertit
 in ipsum Augustinus. 7. asel. nec tu me mutabis. sicut cibus carnis tue in-
 te. hanc mutaberis in me. Jo. 6. qui manducat meam carnem et bibit
 meum sanguinem in me manet. et ego in illo. ulterius cenam istam fe-
 cit Christus ipse nec enim virtute meriti cuiusvis hominis fieri potest. nisi
 in sermone Christi. unde Augustinus. de eccl. dog. dicit hoc sacramentum non in
 merito assecrantis sed in verbo efficiat creatoris. et Ambrosius

li

libro de sacramētis. vbi xpi verba accedūt ad panē ⁊ vinū. est
 sanguis ⁊ corpus. dñm etiā audi dicentē. accipite ⁊ comedite
 ex eo omnes. hoc est corpus meum. et ante verba christi calix
 vino ⁊ aqua est plenus cum autem verba christi prolata fue-
 rint. sanguis efficitur Secdo diuina magnificētia commendat in mul-
 torū vocatōe: et vocauit multos. ad cenā vite eterne vocati sūt
 multi. oīs videlicet multitudo credentū. i. pe. 5. deus oīs gra-
 tie vocauit nos scz credentes in eternā suā gloriā. Est em̄ deus
 liberal⁹ ⁊ magnific⁹. vñ vult multis communicare maiestatis sue
 gloriā prima. Thi. 1. vult oēs hoīes saluos fieri et ad agnitio-
 nem veritatis puenire. C Tercio commendat dei magnifi-
 centiā ⁊ missione seruū: et misit seruū suū. Iste seruus vt dicit
 Ciril. xpus est qui cū esset naturalit̄ p̄ri equalis exinaniuit se-
 metipm formā serui accipiens. cuius missio eius est incarnatio
 vñ Aug. eo intelligit missus quo incarnat⁹: hōa tene. i. tpe
 gratie quo xps est missus. Gal. 4. ar vbi venit plenitudo tps
 misit deus filiū suū x̄: dicere multatis vt venirent: vñ clamat
 iste seruus Mat. 11. venite ad me omnes qui laboratis ⁊ onera-
 ti estis x̄: qz iā parata sūt oīa: ante xpi aduentū nondū erat
 ista cena parata. qz nullus poterat ingredi vitā eternā. h̄ imo
 lato xpo vt dicit Gre. p3 celestis regni aditus. sicut at xps fuit
 missus a p̄re. vt mitteret vocatos ad cenā. ita ipse seruos suos
 apostolos misit. et mittit predicatorēs. vt dicant nobis. ve-
 nite ad cenam. quia parata sunt oīa. Jo. 20. sicut misit me p̄r.
 et ego mitto vos. festinemus igit. vt dicit Ber. ad locum tutū
 orem. ⁊ ad agrū vberiorē. ad pastum suauiorē. vt habite-
 mus sine metu habundem⁹ sine defectu epulemur sine fastidio
 et Ciprianus p̄peremus inquit et curramus ad patriā nostrā
 vt videre possimus vt parentes salutare valeam⁹. magnus il-
 lic carozum numerus nos expectat parentum. fratrum. filiozū
 frequens nos copiosa turba desiderat. iam de sua incolumitate
 securi. adhuc de nostra salute solliciti ad hōz aspectū venire ma-
 gna nobis et illis erit leticia.

Secunda pars.

Secundo cum dicitur Et cōperunt omnes x̄. tangitur
 humana negligētia. qua peccatores amantes tem-
 poralia excusant se de spiritualib⁹. et diuiditur in
 tres partes In prima generaliter ponit vocatoz ex-
 culationē: Et cōperunt se simul omnes excusare: Greg. ecce hō
 mo diues inuitat. et paup occurzere. festinat. et tñ ad dei inui-
 tamur diuitiū et excusamus. offert ergo deus quod rogare de-
 buit non rogatus dare vult. qd vix sperari poterat. et tñ sūt

Sermo

omnes excusant. unde sicut frequenter contingit. q̄ volentes se excusare accusant. ita oīs excusatio ab ingressu vite eterne accusatio est. nulla em̄ p̄t huc excusatio cadere. oēs se excusant. et si nō v̄bo saltē cogitatu. saltē facto. et videm⁹ q̄ excusant se iuvenes ab ista tēna volentes interim vti tētura. tanq̄ in iuēntute sua sapie. 3. et dicūt q̄ in senectute auertent. isti sūt vt dīc Aug. 8. asel. miseri adolescentes. q̄ petūt a deo cōtinētia et castitatem. h̄ nolūt eā adhuc habere. timent em̄ cito exaudiri et sanari a morbo cōcupiscēcie. quē p̄c̄ volūt cōpleri q̄ extingui. Itē excusant se antiq̄ de defectu etatis Quidā de impotēcia. cum nihil tē impossibile deus mādauerit. Quidā de sollicitudine rei familiaris. Quidā se excusant q̄ in fine vite penitēt. nō aduertentes q̄ finis vite ē ad p̄m̄ nō ad meritū. que oīa cōtingunt vt dīc Greg. pp̄: dīam spūaliū deliciarū et corpaliū. corpales em̄ cū nō habent valde desiderant. habite vero fastidiunt. h̄ spirituales nō habite sūt in fastidio. habite at̄ in desiderio si igitur gustaret hōiesq̄ suauis est dñs. a aliquē ardorē celestis cene p̄cipere. p̄fecto ad spūales delicias curerent. nūc vero infectū habent gustū sicut febriatētes. vñ illam nō sentiunt dulcedinē

¶ Secūdo in spūali ponunt tres excusacōes. quaz p̄ma est superboꝝ. qui amant dñationes mūdi: p̄m⁹ dixit: p̄ma excusatio est de p̄mo vicio qd̄ est supbia: villaz em̄: Aug. in villa emptā dñatio notat. qui em̄ habet villaz. regioni et incolis dominat. et bene dīc eē emptā. quia magnis p̄culis laborib⁹ et tribulationib⁹ emitur. dominatio. a necesse habeo: necessitas ista assumpta est nō coacta: exire: per istaz dominationē exit homo a seipso. q̄ relicto p̄prio regimine et dominatione sui ipsius. amittit exteriorū regimen: et videre illam: vident a diligēt attēdunt tyrāni. ne ista villa ab eis auferat̄ aspirationib⁹ aut alio modo: rogo te habe me excusatum: nō exaudit ista rogatio excusationis. nouit em̄ deus eos sic esse dispositos. q̄ si scirent se non haberi excusatos tñ exirent videre illaz villam Et attende q̄ ista rogatio videt̄ esse humilitatis. sciunt em̄ superbi q̄ nunq̄m exaltat̄ nisi humilitas q̄ vt dicitur Ecclē. 9. odibilis est coram deo a hominib⁹ supbia. nō em̄ supiorē aut parē patitur et ideo vt pueniant ad intentū dñandi humilitatē quā in cor de non habent verbis ostendunt a gestibus. de quibus Ecclē. 9. est qui nequiter se humiliat. a interiora eius plena sunt dolo.

¶ Deinde ponit secūdaz excusationē. que est auariciā: et alter: scilicet auarus. alterum em̄ vicium post superbiam est auaricia: dixit iuga boum em̄ quinq̄: bos sensū humanum et

affectu ei9 significat. bos em̄ nō portat sed trahit. bos etiā pi-
 grum est aial. ⁊ recalcitrat stimulo ita sensus piger est ad bonū
 et rōm ad bonū stimulatū recalcitrat. dicitur at̄ ēē quinq; inga:
 ingū em̄ est ex duob; bobus. sic et q̄libet sensus duob; vtit̄ or-
 ganis. vt ingū visus ex duob; est oculis. audit9 ex duob; au-
 rib; . olfactus in duob; narib; . gustus in palato ⁊ lingua. tact9
 aut̄ hēz sit toto ī corpe. tñ vt dicit Aug. voluptas carnis q̄ ad
 tactū ptinet geminat̄ est em̄ intrinsec9 ⁊ extrinsecus. vlt̄ qz due
 sunt manus tactui deserviētes. istos sensus auarus dicit̄ emere
 qz bona t̄palia his pcepta sensib; . cū ipsius nō sint. ea tñ desi-
 derio sibi vendicat. aut etiā emit. qz magnis piculis et labori-
 bus acq̄rit: et eo pbare illa: tunc auarus pbat inga boum qñ
 expit̄. qd possint t̄palia que sensū desiderant. pbat nāq; vsu
 rarius quid possit pecunia in lucro. pbat cupidus quid possint
 possessione in fructu: Rogo te habe me excusatū: si causa excu-
 sacōis iusta fuisset. dignū erat rogacōem eius exaudiri. nūc v-
 rō qz rusticānū opus iposuit nobilitati celestis tene. nulla ē ex-
 cusationis ratio. ¶ Deinde ponit terciā excusacōem que
 est luxurie: alius dixit: . s. luxuriosus: vxorē duxi: ista vt dicit.
 Aug. voluptas carnis est. q̄ multos impedit. quā voluptatem
 honorabili vocat noīe coniugii. qz vt dicit Gre. licz coniugū bonū
 sit ad p̄pagandū sobolē diuina puidencia institutū. nonnulli tñ
 nō fecunditatē plis. sed p hoc desiderū expetunt voluptatis. vel
 noīe vxoris appellat. eo qz quidā sic fruunt̄ illicitis desideriis.
 ac si voluptas esset vxor. ⁊ iō nō possū venire: ecce malū huius
 vici. qz tenet ligatā aiām. vt ad deū nō possit accedere. etiam
 qñ vult. qz vt dicit Basilius. intellectus human9 vergens ad
 immūdiās ⁊ illecebras debilis ē ad agendū diuina. consuetudine
 em̄ actus carnalis sit cathena necessitatis astringens homines.
 vñ Aug. 8. cōf. ex volūtate puerla facta ē libido. ⁊ dū libidini
 seruit. facta est consuetudo. ⁊ dū consuetudini nō resistit. facta ē ne-
 cessitas. Et attende qz nō rogauit iste se haberi excusatū. qz ho-
 mines talit̄ dispositi. frequēter erubescūt orare deū. vel qz atem-
 lit̄ ēē inā iuitantis impi9 em̄ cū in pfundū venerit vicioz atem-
 nit Tercio ponit renūciatio serui: ⁊ reuersus seruus: p̄dicato-
 res dicunt̄ reuerti ad deū. qñ post exteriores vbi occupationes
 redeūt ad seipsos. de seipsis cōsiderantes. et dimitatēz int̄na men-
 tis atemplōe intuentes. nūtiānt huc dño suo. nūtiānt p̄dicato-
 res deo fructū quē fecerūt in p̄dicacōe de cūerlis deuz laudādo
 et orando p eis p his vō qui dei vbiū atemnūt dolere ⁊ gemere
 ante deū qdādam annūtiare est. ⁊ vt dicit Aug. nō indiget de9

Sermo

nancq̃s ppter inferiorū sciētiā. q̃si p eos scientiā fiat. qui om̃ia nouit stabilit̃ & incommutabilit̃. h̃ nūc sūt. vt deo assistant. eumq̃ de inferioribz agendis cōsulant. Job. 28. mittes fulgur & ibūt. & reuertēcia dīcet tibi adsum⁹. Tercia pars. Id

Sermo cū dīcet Tūc iratus. ponit iuxta cōsecuta sentētia. que triplex est. v3 p̃ma de aliquoz introductōe tunc iratus p̃familias: p̃familias deus est. cui⁹ familia sūt om̃es angeli. om̃es electi & fideles. hāc em̃ familiā ipse creauit. cōseruat. ordinauit. & distinguit officiis. iuste vero de⁹ irascit̃ de negligēcia hoīm. qui patāz p eis eterne vite cenā cōternūt. & vībz dībz implent mentē. Et nota vt dīcet Basil⁹. qd̃ deus irascit̃. nō qd̃ passio ire diuine substantie accidat. h̃ talis opatio que in nobis fit ab ira sicut punitio dei ira & indignatio dīcet. que ira q̃nto purior & sine passione est. tanto firmit̃ est & grauior. Hier. 10. ab indignatōe eius cōmouebit̃ terra. et nō sustinebūt gētes cōminationē ei⁹. et in orōne regis manasse dīcet. om̃es pauēt et tremūt a vultu ṽtutis tue et insustentabilis ira cōmōis tue sup peccatores. formidinem ire eius nullus poterit sustinē. put legīt Xpc. 6. reges terre & p̃m̃p̃es terre tribuni & diuites. et fortes & ois seruus et liber absconderunt se in spelūcis et petris montiū. & dīcunt montibz et petris. cadite sup nos. & abscondite nos. a facie sedentis sup thronū. & ab ira agnī. qm̃ venit dies magn⁹ ire ipsoz. & quis poterit stare ¶ Deinde mādātū imponit. dīxit seruo suo exi: debent p̃dicatores exire ab intīmis cōtemplationis ad extēricem vbi denūciationez. Mat. 13: exiit qui seminat seminare semen suū: cōto: quia mora trahit piculum. tpus em̃ breue est. p̃ma Jo. 2. filioli mei nouissima hora est: in plateas et vicos ciuitatis: ciuitas ista mūdus est. cuius platee prospera eius sunt. via vero aduersa mundi. & paupes qui habent substantie defectum. dīcuntur em̃ pauperes. quasi paruz in pera habentes: ac debiles: qui habent virtutis & vigoris defectū: cecos: qui nullius ingenij lumē habent. vt dīcet Gre: et claudos: qui rectos in operatione gressus nō habent: introduc huc: de plateis em̃. & de p̃speritate mūdi cōd̃ introducunt. et claudī. cōd̃ quidē sūt qui tpaliū successū rerū ignorant qd̃ futura illis pariat diēs. claudī vero sunt qui habent deprauatū affectū ad p̃spera mundi. vel cōd̃ sunt et claudī. qui scandalizantē peduz aut oculum a se abiciunt. intentionē vīz & affectū mūdi. introducunt em̃ tales ad vītam Mat. 9. bonū est tibi ad vītā ingredi luscū aut claudū. de vīcis vero & aduersitatibz mundi introductur

paupes. quibz est bonorum tpalū detectus. Luc. 6. beati pau-
peres qz vrm ē regnū dei. introducunt etiā debiles. qui in isto
mundo nō habent statū dignitatis. aut potencie prima Cor. 1.
infirma mūdi elegit deus. et ignobilia et contumibilia. vt a-
fundat fortia. Deinde ponit serui obediēcia: et ait seruus. dñe fa-
ctum est vt impasti. reuera ita sit. vt dñs impauit. qz in reg nū
eterne btitudinis p magna pte introducunt. qui aut carent tē-
poralibz aut habentes ea cōtēunt. et adhuc locus est. ecce pru-
dens explicatio adhuc certe est in celo locus vacuus. quē pdesti-
natis oportet impleri anteqm mūdus finiat. Apoc. 6. responsū
fuit aiabus sanctis petentibz corpoz resurrectionē. adhuc susti-
netur modicu tps. donec impleat numer9 frū vřozū. R
Secūdo ponit sentētia de quorundaz apulsione: et ait dñs seruo
suo. exi in vias et sepes. in vřs hitant qui multa rerū varietate
et aduersitate apellunt. nō figere animū in mūdo. sed eo quasi
via pegrinacōis vti. in sepibz vero hitant quos mūd9 despiciēs
qñ extra se abiit: et apelle intrare: apellūt nos intrare ad cenā
timor inferni. et etiā aduersitas rerū tpalū. vñ Gre. hos elegit
deus. quos mūdus despiciat. qz plerūqz ista despectio hominez
reuocat ad seipm. et tanto celerius vocē dei aliqui audiūt. qnto
in mūdo nō ad deū dñs ire apellūt: vt impleat domus mea:
domus prīssimilis vbi sit eternū quiniū celestis patria est.
que magne capacitatis est. Bar. 3. O ysrahel qm magna est do-
mus dei et ingens locus possessionis eius. Est mūdicie et sancti-
tatis. ps. domū tuaz decet sanctitudo. Est decoris et pulchritu-
dinis. ps. dñe dilexi decorem domus tue. Est laudis et btitu-
dinis. ps. beati qui habitant in domo tua dñe in secula seculo-
rum laudabunt te. Ad hanc domum suspirabat Dauid dicens
Quam dilecta tabernacula tua dñe virtutū. concupiscit et desi-
cit anima mea in atria dñi. L Nota qz quatuor genera
hominū introducunt ad celestē cenā. s. cæci et claudi. pauperes
et debiles. qui omnes assumunt de qtuor fratribz. quoz duo
sunt intra mundi huius ciuitatez. s. platearū prosperitas. et ad-
uersitas viciorū. duo vero sunt extra mūdū. s. status religio-
nis. qui est in via. et status prelacionis. qui est in sepibz. sepes
em protegit ea que includit. de prelato vero dicitur. Eze. 22.
quesiui virum qui interponeret sepem. et staret oppositus tra-
me p terra. ne dissipare eam. Nota quia celoꝝ regnū quidam
violenter rapiunt. et sunt martires. et quicūqz carnē macerant
Agat. 11. Ad diebus Johannis regnum celoz vīm patitur. et

Sermo

violenti rapiunt illud. Quidam vero illud furant per contemplationem. sicut maria magdalena. que sedebat ad pedes dñi audiens verba eius. Quidam aut illud emunt per elemosinaz largitionē. Vnde aug. de spiritu et anima. Ecce inquit venale est regnū dei. eme si vis. tantū valet quantū habes. qd si nihil habes teipsum da et habebis illud. Quibusdā vero hoc regnū gratuitū dat. pueris scilz descendētibz in sacramento ecclesie. qui nullis suis meritis saluant. Psal. Pro nihilo habuerunt terraz desiderabilez. Quidā vero etiā compellunt intrare vrgentibz ad uersitatibz mundi. et egestate qualis fuit filius prodigus. qui egestate compulsus rediit ad patrem. Lu. 15. Psal. Imple facies eoz ignominia et querent nomen tuū. Tercio ponit metuenda sententia de reprobatione quorundā: dico aut vobis: citius dicere infallibile est: qd nemo viroz illoz qui vocati sunt: et neglexerunt venire: gustabit cenam meā: ergo vt dicit gre go. nemo aternnet ne dū vocatus excusat. cū voluerit intrare n̄ valeat. &c.

Dominica tertia post penthecostes Prima pars sermonis lū

A

Erant a propinquantes ad ihesū publicani et peccatores vt aut irent illuz &c. Lu. 15. et Mat. 18. Quanta sit benignitas dei et mansuetudo circa peccatores. Prese. is euangeliū declarat. in quo primo ostendit qd misericorditer deus suscipiat ad se redeuntes. Secundo quanto labore pquirat errantes. ibi. et ait ad illos. Tercio qd diligentī sollicitudine inueiat abeuntes. ibi. aut que mulier. Circa primū duo facit. Primo em̄ ponit peccatoz accessum ad chrisū. A Erant a propinquantes ad ihesū publicani et peccatores: Publicani dicunt qui exigunt tributū rez venaliū. maxime eaz rez que nauigio ferunt. Quod qz difficiliter sit sine peccato ppter implicationē cure secularis. is inter peccatores annuerant. aut ppter hoc quia prohibita erat iudeis talis exactio. i. esdr. 7. Vestigal tributum in annonas non habetis potestatem imponendi. ideo isti tanqz alioz raptores. Dicunt publicani peccatores. vñ etiā alio modo dicunt publicani ex eo qd publice peccat. Nota qd peccatores dñt accedere ad chrisū sicut infirmus ad medicū. paup ad thesauz. esuriens ad cibū. cecus ad lumē. seruus ad libertatē. captiuus ad redemptionē. latatus ad requiez. et mortuus ad vitā. Sunt em̄ peccatores infirmi spiritualiter. i. mach. 11. infirmati sūt mentes